

talunya, pel qual es dicten normes sobre la Reglamentació tècnico-sanitària de productes cosmètics, conflicte que ja vam citar en el número anterior, cal dir que la referència del DOGC va sortir en el núm. 1.150, de 2 de juny de 1989.

I.2. ESTAT ESPANYOL (BOE DE GENER A JUNY DE 1989)

per Joan Ramon SOLÉ I DURANY

Funció pública

En aquest àmbit cal valorar positivament les previsions lingüístiques que conté la Resolució de 6 de febrer de 1989 (BOE núm. 39, del 15), de la Direcció General de la Policia, per la qual es convoca oposició lliure per cobrir places d'alumnes del Centre de Formació, aspirants a l'ingrés en l'escala bàsica, categoria de policia, del Cos Nacional de Policia. A la base 6, que tracta del procés selectiu, hi trobem la possibilitat d'un exercici voluntari d'idiomes: «Els opositors que ho desitgin podran realitzar un exercici escrit de coneixement d'algun dels idiomes següents: català, èuscar, gallec, alemany, francès i anglès. Podrà escollir-se un o diversos idiomes, realitzant aquesta opció en la instància de sol·licitud. Aquest exercici de traducció inversa consistirà a traduir a l'idioma escollit, sense diccionari ni cap text i en un temps màxim de vint minuts, un text en espanyol proposat ques, a través de l'INAP i en col·laboració amb els Centres de Formació de valorarà de 0 a 2 punts per cada una de les llengües examinades.

El Ministeri per a les Administracions Públiques continua recollint en les seves convocatòries una clàusula lingüística imprecisa com la que trobem en l'Administració de la Generalitat i les universitats catalanes, però amb l'agreujant que si bé aquesta es podria interpretar com un requisit per a la superació de les proves, la fórmula del Ministeri remet al procés de formació. Aquesta fórmula és la següent: «En compliment del que disposa l'article 19 de la Llei 30/1984, de 2 d'agost, de Mesures per a la Reforma de la Funció Pública, el Ministeri per a les Administracions Públiques, a través de l'INAP i en col·laboració amb els Centres de Formació de Funcionaris competents, en cada cas, vetllarà per la formació dels aspirants seleccionats en el domini de la llengua oficial de les Comunitats Autònomes en les quals obtinguin destinació, un cop nomenats funcionaris de carrera.» La trobem en les convocatòries de places dels següents Butlletins Oficials de l'Estat:

Resolució de 27 de gener de 1989 (BOE núm. 30, de 4 de febrer), de la Secretaria General de Comunicacions per la qual es convoquen proves

selectives de caràcter restringit per a l'ingrés en el Cos de Gestió Postal i de Telecomunicacions.

BOE núm. 93, de 19 d'abril de 1989, per a l'ingrés a la Carrera Diplomàtica i al Cos de Controladors de Circulació Aèria.

BOE núm. 95, de 21 d'abril, per al Cos de Gestió de la Hisenda Pública, Cos d'Enginyers Aeronàutics, Cos d'Enginyers Navals, Cos d'Enginyers Tècnics Aeronàutics, Cos de Professors Químics dels Laboratoris de Duanes, Cos d'Observadors de Meteorologia, Cos de Tècnics Especialistes Aeronàutics, Cos Especial Facultatiu de Meteoròlegs, Cos Especial Tècnic d'Assistents de Meteorologia, Cos Tècnic d'Especialistes de Telecomunicacions Aeronàutiques i Escala de Maquinistes Navals del Servei de Vigilància Duanera.

BOE núm. 98, de 25 d'abril, per al Cos d'Astrònoms, Cos de Delineants d'Obres Públiques, Cos d'Enginyers de Camins, Canals i Ports, Cos d'Enginyers Geògrafs, Cos d'Enginyers Tècnics d'Obres Públiques, Cos d'Enginyers Tècnics en Topografia, Cos de Tècnics Especialistes en Reproducció Cartogràfica, Cos Tècnic Mecànic de Senyals Marítimes, Escala d'Auxiliars Tècnics del CEDEX, Escala de Programadors del CEDEX, Escala de Tècnics Facultatius Superiors d'Organismes Autònoms del Ministeri d'Obres Públiques i Urbanisme i Escala de Titulats d'Escoles Tècniques de Grau Mitjà d'Organismes Autònoms del Ministeri d'Obres Públiques i Urbanisme.

BOE núm. 101, de 28 d'abril, trobem convocatòries amb aquesta fórmula per a l'Escala de Titulats Mitjans de l'Institut Nacional de Seguretat i Higiene en el Treball i l'Escala de Titulats Superiors de l'Institut Nacional de Seguretat i Higiene en el Treball.

BOE núm. 108, de 6 de maig, la trobem per al Cos de Gestió de l'Administració Civil de l'Estat, Cos de Gestió de l'Administració de la Seguretat Social, Escala de Mariners del Servei de Vigilància Duanera.

BOE núm. 109, de 8 de maig, per al Cos Superior d'Inspectors de Finances de l'Estat.

BOE núm. 110, de 9 de maig, per al Cos d'Auxiliars d'Intervenció de Ports Francs de Canàries, Cos d'Estadístics Facultatius, Cos d'Estadístics Tècnics Diplomats, Cos General Administratiu de l'Administració de l'Estat i Administratiu de l'Administració de la Seguretat Social i l'Escala d'Inspectors del Servei de Vigilància Duanera.

BOE núm. 111, de 10 de maig, per al Cos d'Actuaris, Estadístics i Economistes de l'Administració de la Seguretat Social, Cos d'Enginyers Tècnics d'Especialitats Agrícoles, Cos d'Inspectors de Qualitat del Servei de Defensa contra el Fraude, Cos d'Intervenció i Comptabilitat de l'Adminis-

tració de la Seguretat Social, Cos de Lletrats de l'Administració de la Seguretat Social, Cos Nacional Veterinari, Escala d'Agents d'Investigació del Servei de Vigilància Duanera, Escala d'Analistes d'Informàtica de l'Administració de la Seguretat Social, Escala de Gestió d'Ocupació de l'Institut Nacional d'Ocupació, Escala de Mecànics Navals del Servei de Vigilància Duanera, Escala d'Operadors d'Ordinador d'Informàtica de l'Administració de la Seguretat Social, Escala de Patrons del Servei de Vigilància Duanera, Escala de Programadors d'Informàtica de l'Administració de la Seguretat Social, Escala Mitjana de Formació Ocupacional de l'Institut Nacional d'Ocupació.

BOE núm. 112, d'11 de maig, per al Cos Superior de Tècnics Comercials i Economistes de l'Estat, l'Escala d'Inspectors Caps del Servei de Vigilància Duanera i l'Escala d'Oficials de Radiocomunicació del Servei de Vigilància Duanera.

BOE núm. 113, de 12 de maig, per al Cos d'Enginyers Tècnics del SOIVRE, Cos d'Inspectors del SOIVRE, Cos d'Enginyers Industrials i Enginyers de Mines.

BOE núm. 114, de 13 de maig, per al Cos Superior d'Administradors Civils de l'Estat.

BOE núm. 126, de 27 de maig, per a l'Escala de Tècnics Facultatius Superiors d'Organismes Autònoms del Ministeri d'Agricultura, Pesca i Alimentació en compliment de la sentència de la Sala del Contenciós-Administratiu de l'Audiència Nacional.

BOE núm. 122, de 23 de maig, per al Cos d'Advocats de l'Estat.

BOE núm. 127, de 29 de maig, per al Cos d'Arquitectes de la Hisenda Pública.

BOE núm. 131, de 2 de juny, per al Cos de Mestres d'Arsenals de l'Armada, Cos Tècnic de l'Administració de la Seguretat Social, Escala de Científics Superiors de l'INTA, Escala de Titulats Superiors de Serveis de l'INTA, Escala de Titulats Tècnics Especialitzats de l'INTA.

BOE núm. 141, de 14 de juny, per al cos d'auxiliars postals i de telecomunicació, escala de classificació i repartiment i el cos superior postal i de telecomunicació.

No trobem en canvi cap referència a les llengües diferents del castellà a la Resolució de 27 de desembre de 1988, (BOE núm. 3, de 4 de gener de 1989), de la Secretaria de l'Estat per a l'Administració Pública, sobre exercicis i programes per a l'accés al cos superior d'administradors civils de l'Estat, on sí trobem referències a les llengües francesa i anglesa.

En la selecció i trasllat de personal de l'Administració de Justícia continua el criteri restrictiu d'aplicació de les previsions lingüístiques de la Llei Orgànica del Poder Judicial que ja hem denunciat en cròniques anteriors. Així, no fan cap referència a la llengua les Ordres de 30 de desembre de 1988 (BOE núm. 29 i 30, de 3 i 4 de febrer de 1989), per les quals es convoquen proves selectives per a l'ingrés en el cossos d'oficials, d'auxiliars i d'agents de l'Administració de Justícia. Menys justificació té encara la manca de referència a les llengües de l'Ordre de 20 de gener de 1989 (BOE núm. 30, de 4 de febrer), per la qual es convoca concurs de mèrits per la provisió de places de metge forense amb caràcter interí. En canvi, en l'Ordre de 30 de desembre de 1988 (BOE núm. 29, de 3 de febrer de 1989), per la qual es convoquen proves selectives per a promoció interna, pel sistema de concurs restringit, per a l'ingrés en el cos d'oficials de l'Administració de Justícia, entre funcionaris del cos d'auxiliars de l'Administració de Justícia, s'inclou un mèrit per coneixement d'idiomes en general acreditat documentalment. En les Ordres de 13 de febrer, 16 de març i 18 de maig de 1989 (BOE núm. 41, 75 i 126, de 17 de febrer, 29 de març i 27 de maig, respectivament), per les quals s'anuncia concurs de trasllat i provisió de places vacants o de nova creació de les categories primera, segona i tercera del cos de secretaris judicials, es preveu que per a la provisió de places vacants en comunitats autònomes que tinguin llengua oficial pròpia el coneixement oral i escrit d'aquesta, degudament acreditat mitjançant una certificació oficial, comportarà un reconeixement, en aquests únics efectes, de sis anys d'antiguitat, a més dels que tingui el funcionari.

Ensenyament

En aquest àmbit cal remarcar positivament en primer lloc l'Ordre de 14 d'abril de 1989 (BOE núm. 90, del 15), per la qual es convoca, amb caràcter general, concurs-oposició a Cossos de Funcionaris Docents d'EGB, Ensenyaments Mitjans, Artístics i d'Idiomes. El punt V d'aquesta convocatòria, relatiu a la llengua de les comunitats autònomes, ha experimentat una modificació respecte a les convocatòries anteriors, la qual modificació ha permès, com dèiem a la crònica de Catalunya, la regulació d'una prova de català i de castellà eliminatòria per a l'accés a aquests cossos. El punt modificat diu el següent: «En les convocatòries específiques que incloguin places situades a Comunitats Autònomes la llengua pròpia de les quals tingui caràcter oficial podran establir-se els procediments adequats per a acreditar el coneixement de la llengua corresponent. Aquests procediments no tindran caràcter eliminatori per a l'accés al cos, *llevat d'aquells casos en els quals, pel fet de tractar-se de places en les quals l'ensenyament ha d'impartir-se en la llengua pròpia de la Comunitat Autònoma, pugui pres-*

criure's el coneixement de la llengua esmentada en consonància amb les competències establertes i la Jurisprudència Constitucional.» El text en cursiva és el que constitueix un afegitó respecte a les convocatòries anteriors.

El punt 4 de l'Ordre de 15 d'abril de 1989 (BOE núm. 92, del 18), per la qual es convoquen proves selectives per a l'ingrés, per sistema general d'accés lliure, en el Cos de Professors d'Educació General Bàsica de comunitats autònomes sense competències transferides en matèria d'educació, continua tenint les mateixes minses previsions lingüístiques que les convocatòries anteriors. S'hi preveu, per a les convocatòries de les Illes Balears, una prova de coneixement de la llengua catalana i de la cultura balear. S'hi diu que aquesta prova no tindrà en cap cas caràcter eliminatori, amb la qual cosa estableix un criteri més restrictiu contra la llengua pròpia que el que es preveu a la convocatòria general comentada anteriorment.

Sorprèn desfavorablement, en aquest àmbit, l'Ordre de 13 de gener de 1989 (BOE núm. 28, de 2 de febrer), sobre centres d'acolliment a refugiats. L'article 2 d'aquesta disposició diu que «Els centres d'acolliment a refugiats i asilats es configuren com a Centres Estatals la gestió dels quals, de caràcter centralitzat, s'atribueix a l'Institut Nacional de Serveis Socials». A l'article 3, on es parla de les característiques funcionals dels centres, es diu que una de les funcions que poden desenvolupar és la de l'«Ensenyament de l'idioma mitjançant cursos intensius adaptats». Atès que sembla descartable que es vulgui referir a l'idioma del refugiat, amb la Constitució a la mà no queda clar a quin idioma es refereix, i per tant com a mínim la forma d'expressar-se tindria aquell to preconstitucional segons el qual les llengües diferents del castellà no es prohibien perquè simplement no existien per al legislador.

Etiquetatge i retolació

En relació amb el conflicte positiu de competència promogut pel Consell Executiu de la Generalitat de Catalunya, a causa de la imposició del castellà que fa el Reial Decret 1.122/1989, de 23 de setembre, que aprova la norma general d'etiquetatge, presentació i publicitat dels productes alimentosos envasats, i que vam indicar en la crònica anterior, cal dir que la referència del conflicte és la núm. 329/1989 i va aparèixer al DOGC núm. 1.129, de 10 d'abril.

Pel que fa al Reial Decret 1.468/1988, de 2 de desembre, esmentat en la crònica anterior, que va aprovar el Reglament d'Etiquetatge, Presentació i Publicitat dels Productes Industrials Destinats a la Venda Directa als Consumidors i Usuaris, cal dir que el Reial Decret 1.182/1989, de 29 de setembre (BOE núm. 237, de 3 d'octubre) elimina el caràcter bàsic

d'alguns articles del Reial Decret 1.468/1988, però manté el de l'article 6 que és precisament el que imposa l'ús del castellà.

Troblem una referència lingüística en l'Ordre de 30 de desembre de 1988 (BOE núm. 23, de 27 de gener de 1989), per la qual es regulen les mesures materialitzades de longitud. El punt 6.6 d'aquesta disposició, relatiu a les inscripcions, especifica que «Excepte que les inscripcions estiguin codificades, hauran d'expressar-se en els idiomes oficials dels estats membres de destinació».

En general en aquest àmbit continua imposant-se preceptivament l'ús del castellà, menystenint l'autonomia de l'ús de les llengües oficials diferents del castellà. Imposen l'ús del castellà les disposicions següents:

Reial Decret 145/1989, de 20 de gener (BOE núm. 37, de 13 de febrer), pel qual s'aprova el Reglament Nacional d'Admissió, Manipulació i Emmagatzematge de mercaderies perilloses als ports. L'art. 38.3 diu el següent: «Grups de substàncies NOS o NEP. No totes les mercaderies perilloses existents estan definides en el codi IMDG amb noms concrets de la seva composició química, ni de la valoració real del risc que comporten, ja que algunes d'aquestes figuren amb un nom genèric. Aquestes mercaderies es defineixen amb les sigles NOS (No Otherwise Specified) en el text anglès i les NEP (No especificades en una altra part) en l'espanyol en l'apartat 7 de la introducció general del codi IMDG. Aquestes sigles figuren a continuació de la denominació genèrica del grup de substàncies de què es tracti.»

Ordre de 30 de gener de 1989 (BOE núm. 34, de 9 de febrer), relativa a la comercialització de pinsos compostos. Art. 5: «1. Els pinsos compostos únicament podran comercialitzar-se quan figurin a l'envàs, al recipient o en una etiqueta que s'hi fixi, escrita, almenys, en la llengua oficial de l'Estat espanyol, les indicacions enumerades a continuació (...).» Art. 7: «Per a la comercialització dels pinsos compostos entre els Estats membres les indicacions assenyalades en l'article 5, apartats 1 a 6, estaran redactades, almenys, en una de les llengües nacionals o oficials del país destinatari.» Art. 8.1: «En els pinsos compostos procedents de països tercers les indicacions previstes en l'article 5, apartats 1 a 6, estaran redactades, almenys, en la llengua oficial de l'Estat espanyol (...). Aquests pinsos hauran de complir les exigències establertes per als de producció nacional.» Art. 9.2.b: els pinsos destinats a països tercers «aniran en envasos tancats en els quals bé imprès en ells o en l'etiqueta, figuraran, com a mínim, les següents dades inscrites, almenys, en la llengua oficial de l'Estat espanyol».

Reial Decret 126/1989, de 3 de febrer (BOE núm. 33, de 8 de febrer), pel qual s'aprova la Reglamentació tècnico-sanitària per a l'elaboració i comercialització de patates fregides i productes d'aperitiu. Art. 17: «Etiquetatge i retolació: 17.1 L'etiquetatge dels envasos i la retolació dels productes als quals es refereix aquesta Reglamentació hauran de complir el

que disposa el Reial Decret 1.122/1988, de 23 de setembre (BOE de 4 d'octubre), pel qual s'aprova la forma general d'etiquetatge, presentació i publicitat dels productes alimentaris envasats.»

Reial Decret 149/1989, de 3 de febrer (BOE núm. 38, del 14), pel qual s'aprova el Reglament de classificació, envasat i etiquetatge de pintures, vernissos, tintes d'imprimir, coles i productes afins. Art. 5: «*Etiquetatge*. — Els preparats objecte d'aquest reglament només podran comercialitzar-se si el seu etiquetat compleix els requisits que s'exposen a continuació. 1. Tot preparat considerat com a perillós segons l'article 3 d'aquest Reglament, haurà de dur sobre el seu envàs; de forma clara, llegible i indeleble, i almenys en la llengua espanyola oficial de l'Estat, les dades següents (...).»

En el mateix sentit que l'anterior s'expressa el Reial Decret 150/1989, de la mateixa data i BOE, pel qual s'aprova el reglament de classificació, envasat i etiquetatge de preparats perillosos usats com a dissolvents.

Ordre de 21 de març de 1989 (BOE núm. 76, del 30), per la qual es modifica la de 29 d'octubre de 1986, que aprova la norma general de qualitat per al porc salat i la cansalada viada, destinats al consum interior. Punt 12 i 11 dels annexos 1 i 2, respectivament: «*Etiquetat i retolació*. 12.1. Etiquetat del productes envasats. L'etiquetat haurà de complir el que disposa el Reial Decret 1.122/1988, de 23 de setembre, pel qual s'aprova la norma general d'etiquetat, presentació i publicitat dels productes alimentaris envasats (v. la ref. a la Crònica anterior).

En un sentit idèntic s'expressa el nou article 29 de la reglamentació tècnico-sanitària dels establiments de la pesca i aquicultura amb destinació al consum humà, aprovada per Reial Decret 1.521/1984, d'1 d'agost, modificada pel Reial Decret 645/1989, de 19 de maig (BOE núm. 140, de 13 de juny). Així mateix, el nou article 31 d'aquesta reglamentació estableix que «Totes les dades obligatòries de l'etiquetat s'expressaran necessàriament, almenys, en la llengua espanyola oficial de l'Estat.»

Pel que fa als acords internacionals, de vegades imposen l'ús d'altres llengües. Així, l'Instrument de ratificació de l'Acord Europeu relatiu a l'intercanvi de substàncies terapèutiques d'origen humà (BOE núm. 165, de 12 de juliol), fet a París el 15 de desembre de 1958, i del Protocol addicional fet a Estrasburg el 29 de setembre de 1982 i obert a l'acceptació l'1 de gener de 1983; estableix, en la part I.A., el següent: «*Etiquetatge*. Tot recipient o accessori anirà proveït, abans de la seva expedició, d'una etiqueta en francès o anglès, redactada segons el model corresponent, que figura en els annexos 2 i 10 del present Protocol.»

Altres àmbits

En relació amb la imposició de l'ús del castellà que, tal com dèiem en la crònica anterior, fa la Llei estatal 32/1988, de 10 de novembre, de marques, cal dir que s'han interposat diversos recursos d'inconstitucionalitat que afecten els articles que imposen l'ús del castellà. Així el núm. 265/1989 (BOE núm. 45, de 22 de febrer de 1989), promogut pel Govern Basc contra determinats preceptes de la Llei, i el núm. 266/1989 (DOGC núm. 1.118, de 13 de març de 1989 i, per error, també al núm. 1.129 de 10 d'abril del mateix any), promogut pel Parlament de Catalunya i al qual ja vam fer referència en la crònica anterior.

Pel que fa a l'àmbit cultural cal esmentar les disposicions següents:

Ordre de 28 de febrer de 1989 (BOE núm. 58, de 9 de març), per la qual es regulen les ajudes a l'edició d'obres literàries, científiques, tècniques o altres de positiu valor cultural d'autors espanyols i les ajudes a la traducció al castellà d'obres escrites en altres llengües oficials espanyoles corresponents a 1989.

Ordre d'1 de febrer de 1989 (BOE núm. 42, del 18), per la qual es convoquen els premis de literatura infantil i juvenil a la creació i a la traducció corresponents a 1989. En relació amb les llengües, es diu que optaran a aquests premis les obres de creació literària escrites en qualsevol llengua espanyola per autors espanyols contemporanis i editades a Espanya, i que la resolució dels premis correspondrà a un Jurat la composició del qual permeti tenir en consideració les obres en les diverses llengües originals dels llibres traduïts. La composició del Jurat es farà pública en el moment de la Resolució. Així mateix s'afegeix que en el cas dels llibres concurrents al Premi a la Traducció, el Jurat serà assessorat per una comissió de cinc especialistes designada pel Director General del Llibre i Biblioteques, en la composició de la qual figuraran persones familiaritzades amb les llengües estrangeres originals dels llibres traduïts i en les llengües utilitzades per la versió espanyola.

I.3. PAÍS BASC

per Edorta COBREROS MENDAZONA

Departament de Dret Administratiu de la Universitat del País Basc

En este apartado se van a recoger las novedades específicas de la Comunidad Autónoma del País Vasco.

A) En primer lugar trataremos las normas referentes a la función pública y su relación con el euskara. Así, destaca fundamentalmente la Ley